

men det er ikke Meningen dermed, at man føler sig bunden for Fremtiden. Derimod finder Udvalget det fuldkommen forsvareligt at acceptere den Forudsætning, som Konsulenten i Maskinbrug maa være traadt ind med, da han saa, at de andre Konsulenter havde faaet et Tillæg, men saa ikke at gaa videre ad den Vej.

Ligeledes foreslaar Udvalget at nægte de 3,000 Kr. til Uddannelse af en Assistent til Konsulenten i Maskinbrug. Det er tydeligt nok, at en Bevilling af dette Beløb vilde betyde, at man bandt sig til Oprettelsen af endnu en Konsulentplads paa dette Omraade, og endstønt man naturligvis ikke kan nægte, at Udviklingen i Tidernes Løb kunde føre det med sig, at det blev nødvendigt, mener man dog, at denne Konsulentvirksomhed endnu har været forholdsvis saa kort Tid, at det ikke vil være rigtigt at gaa til en Ansættelse eller binde sig til en Ansættelse af en ny Konsulent. Det er ganske vist oplyst, at Konsulenten i Maskinbrug har vanskelig ved at efterkomme alle de Opfordringer, der stilles til ham, men der vil dog formentlig behøves noget længere Erfaring, inden man gaar til at binde sig til Oprettelsen af en ny Konsulentplads. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa de Beretninger, der under samme Nummer i Betænkningen gives om de tre Konsulenter Segelcke, Boas og Kofstrup's Virksomhed. Det fremgaar deraf, at denne Virksomhed stadig fortsættes, og at den Forudsætning, under hvilken Bevillingen oprindeligt gaves, endnu bestandig eksisterer.

Det næste Punkt, jeg skal omtale, er Nr. 84 i Betænkningen. Tilskud til Bestrikkelse af det danske Hedejelsstabs Administrationsudgifter. Denne Konto bevilgedes i tidligere Finanslove med 3,756 Kr. Oberstløjtnant Dalgas fik hele dette Beløb; sammen med den Pension han oppebar som afskediget Officer, 2,244 Kr., blev det netop til de 6,000 Kr., som nu begæres paa denne Konto. Disse 6,000 Kr. mener Udvalget at maatte tilraade Tinget at stemme for. Men som det vil ses, have vi gennem Ministeriet modtaget en Skrivelse fra det danske Hedejelsstabs Hovedkontor, hvilket Arrangement Hedejelsstabet har truffet med Hensyn til Ledelsen af Hedejelsstabs Forretninger i den kommende Tid. Det maa erkendes fra alle Sider, at det vilde være ganske overordentlig vanskeligt at finde en Mand, der blot tilnærmelsesvis kunde udfylde den Plads, som Oberstløjtnant Dalgas indtog. Sa, man maatte vel paa Forhaand opgive at finde en Mand, der forenede saa mange sjældne Egenstaber som denne Mand. Paa

den anden Side maa man jo indrømme, at der selvfølgelig kræves mindre for at holde Virksomheden i Gang i de Former, der en Gang ere skabte af den Mand, der var Banebryderen for hele dette store bethdningsfulde Arbejde, end til at skabe ny Veje og Former, som der maatte arbejdes under. Ikke destomindre er det en Virksomhed, der spiller en saa stor Rolle for Landet i det hele og for Sylland i særdeleshed, at det er en Sag af virkelig national Betydning at faa den rette Mand til at fylde denne Plads, og Hedejelsstabs Repræsentanter have været i ikke ringe Forlegenhed derfor. Forstellige Forslag og Tanker have været fremme, men ingen har været fuldt ud tilfredsstillende. Nu synes det endelig, som det er lykkedes at finde den rette Mand til Pladsen, nemlig, som det fremgaar af Skrivelsen i Betænkningen, Skovrider Borch, som i 10 Aar har fungeret som Skovrider for Hedejelsstabet, men nu senest har fungeret som Skovrider og Godsinspektør paa Færgerspris. Han har, hvad der er af meget stor Betydning paa dette Omraade, forstaaet at sætte sig i et godt Forhold til Befolkningen, og har vist de rette Evner til Samarbejde med Befolkningen i de Egne af Sylland, hvor denne Virksomhed skal drives. Det kan nemlig ikke nytte at sætte en Mand i denne Stilling, som er fremmed for denne Befolknings Levevis og Tankesæt. Da Manden tillige hyldestgør alle faglige Forudsætninger, maa det antages, at her er truffet et heldigt Valg. Ganste vist har det haft visse Vanskeligheder, thi hans hidtilværende Stilling var meget begunstiget, baade hvad Gagen angaar, og hvad angaar den Pension, han havde Udset til, og naturligvis har Borch ikke villet overtage denne Plads, der er langt mere ansvarsfuld og besværlig end den, han forlader, uden at der stredes ham en lignende økonomisk Stilling som den, han forlod. Det har Hedejelsstabet maattet gøre, og Statens Forøgelse af Bevillingen til Administrationen har jo delvis sat det i Stand dertil. Dog skal jeg fremhæve, at naar Gagen bliver 7,500 Kr., maa Hedejelsstabet af sine almindelige Midler tilskyde 1,500 Kr. ud over det, som det forøgede Statstilskud yder. Men desuden har Hedejelsstabet maattet forpligte sig til at give ham Ret til en Pension paa 3,500 Kr. aarlig og hans eventuelle Enke 800 Kr. aarlig. Her er det, at Hedejelsstabet har sat Pris paa at kunne regne med Villighed fra Lovgivningsmagtens Side, saa at, naar denne Eventualitet en Gang foreligger, Staten da ogsaa vil støtte de yderligere Krav, som deraf maatte følge. Regeringen er, saa vidt jeg ved, villig der-